

TEODORINI, THEODOR

Actor, regizor, director de teatru

N. 1823, Iași - m. 1873, Viena.

Studiază la Academia Mihăileană, cu Costache Caragiale și Conservatorul Filarmonic Dramatic al lui Asachi; specializare în Italia.

A debutat în piesa *Jitnicerul Vadră* (Iași, 1847); a interpretat, la Teatrul Național din Iași, roluri importante în *Don Cezar de Bazan*, de Dumanoir și d'Ennery (1847); *Robert, șeful bandiților*; *Sfârâmarea corabiei*; *Meduza* (1848); *Clopotarul de la Sf. Pavel*; rolul

principal în opereta românească *Baba Hârca* (26 decembrie 1848); a fost extraordinar în *Muza de la Burdujeni*, de C.Negruzzi.

În 1846 este surghiunit la Mănăstirea Cașin din cauza unor idei progresiste rostite în farsa lui Alecu Russo, *Jidnicerul Vadră*. În 1847 este arestat după spectacolul cu piesa *Lumpatius vagabondus*, pentru că din nou nu respectă măsurile cenzurii.

În 1853 boierul craiovean Petru (Pera) Opran îl aduce director de scenă la Teatrul din Craiova, unde din 1854, timp de 20 de ani, va deține și funcția de director al acestei instituții. Scena craioveană a cunoscut, acum, o prosperitate deosebită.

Sub conducerea sa, se montează spectacole importante ca: *Puritanii*, *Juditha și Orfeu*, *Don Cezar de Bazan*, *Maria Tudor*, *Ruy Blas*, *Manon Lescaut*, *Regele petrece*, *Bărbierul din Sevilla*, *Idiotul*, *Garibaldi*, *Maria Antoaneta*, *Barbu Lăutarul*.

Reface cu ajutorul boierilor locali edificiul teatrului care arsese în 1856; se ocupă de îmbunătățirea condițiilor de lucru, de înnoirea trupei, de instaurarea disciplinei. Împreună cu soția sa, traduce multe texte dramatice la modă.

În timpul directoratului său, Teatrul din Craiova cunoaște o dezvoltare remarcabilă și devine o reală școală de rezistență națională și de educație artistică și socială.

Se sfârșește în 1873 într-un sanatoriu din Viena și este aruncat la groapa comună.